

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCO

Gerona 1 pesseta trimestre
Fofa 1'25 id. id.
Extranger.. 1'50 id. id.
Un número, 10 cèntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin a la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte 30 de Juny de 1894.

Núm. 13.

SECCIÓ GENERAL

VALOR DEL CÓDICH CIVIL

segons lo llibre de D. Francisco Romani.

I.

En nostre article «Del dret català davant lo Códich Civil», publicat en l'últim nombre d'aquest setmanari, várem aludir, encara que sense conexas directament, al famós treball degut a la ploma del eximi juriscòntul de Francisco Romani titolat: «Concordancia del artículo 5 de la Ley de Bases de 11 de Mayo de 1888 con el artículo 12 del Código Civil y sus anexos y Refutación de las opiniones del Fiscal del Tribunal Supremo de Justicia declarando obligatoria para Cataluña la Institución del Consejo de Familia.» Aytal circumstancia y lo fet d'haverhi en lo repetit opúscol, a nostre pobre entendre, algunes afirmacions y apreciaciones equivocades, nos portan a agalar altre cop la ploma pera intervenir en aquest debat pera Catalunya de tanta trascendencia.

No obstant, potser no ho fariem sino fos tanta y tant ben adquirida la reputació científica de son autor, donchs moltíssimes vegades y segons de la autoritat de qui procedexen, s'admeten com a principis axiomáticos moltes afirmaciones, per convencionals y gratuïtes que sien, sense deturarse a subjectarles a la més lleugera crítica.

De la lectura, diem malament, del estudi del opúscol o llibre del Sr. Romani (quines obres son totes pera ésser estudiades millor que pera ésser llegides) es forsos deduir qu' aquest Sr. entén qu' entre l'article 5 de la Ley de Bases y lo 12 del Códich Civil, no solzament hi ha armonia y acort en quant a sa intenció o esperit que 's informa, sino que, además, la concordancia entre ells hi es en quant a la materialitat de la lletra.

Nos explicarem. L'article 5 de la Ley de Bases prescriu d' una manera molt clara que solzament serán disposiciones de general observancia de les compreses en lo Códich Civil; aquelles que 's dictin pera lo desenrotlló de la Base 3.ª, referent a les formes del matrimoni, y les compreses en lo títol preliminar en tot lo que estatueixin respecte los efectes de les lleys y dels estatuts y les regles generals pera sa aplicació. L'article 12 del Códich, que constitucionalment no pot ésser altre cosa més que la fidel reproducció del 5 de la Ley citada, mantenint ab ell la consonancia més perfecta, está redactat de aytal manera que, pera saberse si 's conforma ab lo disposat en lo referit article 5, se fa necessari lo examen de totes les disposiciones compreses en lo títol 1.er del llibre 1.er, desde lo moment que després de dir que son obligatories en totes les provincies del Regne, las disposiciones del títol preliminar en lo que determinan respecte los efectes de les lleys y del estatuts y les regles generals pera sa aplicació, anyadeix que: «també ho serán las disposiciones del títol 4.º llibre 1.er»

Ara bé; si en lo mencionat títol 4.º hi troban articles que de cap manera poden ésser considerats com desenrotlló de la Base 3.ª, per regular, més que formas de matrimoni, efectes jurídichs produhuts per aquest, ¿qu' queda que la contradicció, en quant a la materialitat de la lletra, no pot ésser més patent entre los referits articles 5 y 12 de la Ley de Bases y del Códich Civil respectivament.

Lo Sr. Romani fe la pretensió de demostrar, ab molt sana intenció sens dubte, que no hi ha antinomia de cap classe entre l'article 5 de la Ley de 11 de Maig de 1888 y l'12 del Códich, o sia que en lo títol 4.º del llibre 1.er no s'hi troban disposiciones que realment y veritable significuin una fragant transgressió a lo terminantment establert en aquell repetit article, fundantse en la consideració de que pretextantse haverhi en lo títol 4.º del llibre 1.er disposiciones no referents a les formes del matrimoni, com sia que totes ells tenen son desenrotlló en títols separat; y ab armonia ab les Bases declarades d' aplicació exclusiva als

territoris de dret civil comú, no es licit arguir que hi hage contradicció entre l'esperit y la lletra del article 12 del Códich ab relació ab lo 5 de la Ley de Bases. Segueix lo Sr. Romani: «En dit títol 4.º se fa referencia a la patria potestat de la mare, al Consell de familia y als bens parafernals, sense que axó signifiqui alteració de la Ley de Bases que concreta la uniformitat obligatoria del títol a les formes de matrimoni, objecte de la Base 3.ª, de cap manera a la institució de la patria potestat materna que 's objecte de la Base 4.ª, ni a la de la tutela que es objecte de la Base 7.ª, de les que prenen son fonament los títols 7.º y 9.º del llibre 1.er; axí com al régimen dels bens parafernals, objecte del títol 3.º del llibre 4.º»

Certa; molt certa, y pel mateix admissible, seria l'opinió del Sr. Romani sino se cimetés sobre un fonament fals, puig que no es exacte, y estranyém s' hagi escapat a la penetrant y escrutadora mirada d' escriptor tant illustre lo fet de que les disposiciones que 's troban en lo títol 4.º, sens que pugan ésser considerades com lo desenrotlló y aplicació de tot lo referent a les formes de matrimoni, les constituixin simplement y pura articles de referencia a altres institucions que teneh en altres llocs del Códich son desenrotlló natural y, en conseqüencia, que tant solzament sien aquestes aludides per aquells articles. N' hi ha prou ab obrir lo Códich pera quedar convènts de nostra asserció, donchs en son títol 4.º, llibre 1.er s'hi troba la secció 5.º del capítol 1.er que sota l'epígraf «Dels efectes de la nulitat del matrimoni y dels del divorci» reglamenta y regula principalment y directa y nd ab mers articles de referencia, tots los efectes jurídichs que poden provenir del fet de la presentació del libell de nulitat de matrimoni o bé de divorci y los que resultan de la declaració de la nulitat o del divorci. Aytal secció forma part integrant del títol 4.º, llibre 1.er, no 's refereix a les formes del matrimoni y lo tractat en ella no te complement en cap més part del Códich, ja qu' aquest no torna a parlar d' aquells efectes produhuts per la nulitat y pel divorci o presentació de libells pera obtindre aquestes declaracions; luego claudica per la basa la teoria del Sr. Romani, essent en conseqüencia manifesta l'antinomia y no produhida per la perspectiva causística, sino en virtut de l' exercici d' una veritable exegesis, entre ls articles 12 del Códich y 5 de la Ley de Bases.

¿Com resoldrela? En lo sentit qu' indicarem en nostre precedent article; ço es, en lo de que no deuben considerarse com disposiciones aplicables a nosaltres totes aquelles que, encara que vinguin compreses en lo referit títol 4.º, acusin una transgressió al natural desenrotlló de la Base 3.ª en lo referent a les formes de matrimoni, donchs, de no ésser axí, resultaria l' absurdo incompreensible de donarse al article 12 del Códich Civil, aplicació preferent al 5 de la Ley de Bases, ab tot hi haver sigut l' últim expressament dictat pera fixar la situació del dret foral davant lo Códich Civil, y de no poder ésser lo primer, respecte a sa intenció o esperit que l' informi, més qu' una reproducció d' aquell. En aquest sentit comensa a decantar-se la jurisprudencia. Ab lo dit, creyém haver demostrat que l' Sr. Romani s' equivoca al apreciar lo contingut del títol 4.º del llibre 1.er, per haberli passat desapercbués algunes de les seccions compreses en dit títol, com la quinta del capítol primer quin epígraf hem transcrit, y altres que tampoch poden ésser considerades d' aplicació pera Catalunya, com la quarta del mateix capítol que regula los drets y obligacions entre marit y muller, ço es, los efectes civils del matrimoni en lo relatiu a les persones dels cónyuges, en quina secció, que sembla ésser la que més tingué a la vista lo Sr. Romani ai escriure son notabilíssim opúscol, s' hi troban articles que tenen més significació y més valor que l' d' una pura referencia a la patria potestat materna, al Consell de familia o als bens parafernals; com, per exemple, los articles, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 y 65; per manera que solzament trobém en aquesta secció l' article 66 que pot ésser considerat de pura referencia a altres parts o institucions reglamentades en lo Códich,

ja que l' 63 encara que en son número segon fa referencia a la patria potestat materna, no succeex lo mateix en son número primer, quan diu que podrá la dona sense llicencia de son marit fer testaments, y que l' 61 no pot ésser considerat de mera referencia a la contractació de parafernals, ni a cap altre institució jurídica, desde lo moment qu' estableix lo principi general de que la muller, a no ésser en los casos y ab les limitacions establertes per la Ley, no pot fer cap acte jurídich sense la llicencia de son marit. Article en aytals termes concebut no es article de referencia, sino que al contrari a n' ell haurán de referirse altres, sino expressament al menys implícita, com lo 1387, que es una aplicació en materia de parafernals dels articles 60 y 61.

Tampoch a nostre entendre son preceptes que pugan tenir entre nosaltres forsa d' obligar, los que 's contenen en la secció segona del propi capítol 1.er, ab l' epígraf de «Disposicions comuns a les dues formes de matrimoni,» donchs resulta violent admetre que uns articles que reglamentan los efectes dels esponsals, los de certes prohibicions pera contraure matrimoni y lo consentiment que per part de certes persones sol precedir a la celebració del matrimoni, o sia dos requisits que lo poden precedir (no essent indispensable l' de la llicencia pera que valga l' vincle), sien considerats com desenrotlló de la Base 3.ª en lo que se refereix a les formes del matrimoni, y per lo mateix com aplicables als territoris de legislació foral, quin régimen jurídich segons l' article 5 de la Ley de Bases ha degut quedar intacte, feta excepció solzament de lo que 's refereix a les formes de matrimoni qu' admeti y reguli l' Códich y d' aquelles prescripcions que determinin los efectes de les lleys y dels estatuts y les regles generals pera llur aplicació. Los articles que comprén aytal secció, de cap manera poden ésser invocats a Catalunya, del moment que tots ells poden perfectament existir, ja ab les formes de matrimoni que l' Códich reglamenta, ja ab qualsevol d' altres y de qualsevol modo regulades; ço es lo mateix, que poden subsistir ab independència de les formes de matrimoni.

Per altre banda, si aplicarse a Catalunya aytals articles y no la Ley de Dissens patern, per la que enteném hem de regirnos en lo pertinent a la llicencia qu' haja de precedir al matrimoni, resultaria l' absurdo de que l' Códich Civil, en forsa y virtut de son article 45 que prohibeix lo matrimoni al menor d' etat sense llicencia de les persones a quines correspon donarla, establis una desigualtat de dret entre un castellà y un català per exemple, essent com és diferent a Castella y a Catalunya l' época d' arribar a la major etat (23 anys y 25 respectivament), no obstant y ésser lo pensament del legislador, com únic comprensible, lo d' unificar. Si lo legislador hagués volgut que l' article 45 fos de general observancia, en compte de les paraules menor d' etat, hauria usat les de menor de tants anys.

Si l' Sr. Romani no tingués un concepte format, millor del que 's mereixen, dels unitaristes espanyols, que quan no poden causar als territoris aforats una ofensa grave procuran de totes maneres ferirlos en una cosa o altre y perjudicarlos ab alló que constitueix son especialíssim modol d' ésser, fent, segons gráfica expressió de nostre Guimerá, no «la feyna del lladre que 'ns ho roba tot en mitj del camí ral, sino la feyna perfidiosa del corch que rosegá ahir, avuy y demá la viga fins que la casa 's desploma,» no hauria a ben segur defensat ab tanta bona fé al Govern de Madrid y a la Comissió de Códichs, secció de Dret Civil, en la obra de desenrotllar en un Códich Civil la Ley de 11 de Maig de 1888.

Recordis ab quin empenyo volien nostres enemichs d' avuy, que son los matexos d' ahir, que subsistís en sa redacció primitiva l' article 15 del Códich, no obstant y significar la desaparició de ciutadans aforats y per tant la destrucció del impropriament anomenat dret foral, que l' poder legislatiu manava respectar, y així no semblará estrany que 's preocupessen d' incluír al menys en lo títol 4.º

excursionisme y es Hástima que aixís siga quan té condicions que l fan apreciable en bon variats sentits. Los boscos que ja podran ja l'ompliran, van extenentse costa amunt, embolcallant ab son mantell totas las estracions de la montanya y comunicant severitat al paisatge ab lo fullam vert negrech dels arbres. Quan després d' anar bon rato per carrils de regular pendent y tenint davant un horisont circumscrit s' arriba, per fi, al poble, llavors pot fabejar la vista en un quadre immens, del que la Costa d' en Alon, hont blanquejan los desmonts y terraplens del ferrocarril, en forma l primer terme, desenrollantse en lo segon la plana, en que, entre innúmers pobles y veynats, s' hi oviran Cassá y Llagostera y que sols limita a considerable distancia un cercle de montanyas, d' hon sobresurt la s' llaçada gegantina del Montseny. Lo poble resta d' unes pocas casals al voltant de la rectoria y adossats a n' aquesta, corresponent al centre d' aquell conjunt senzill, s' hi aixeca la diminuta iglesia, precedida del cementiri y coronada per un cloquer de grisencas pedras, hont s' enria l' aura, eira omíssa fidel de las ruinas, a las que dona l' adriugat del seu amor.

Y si poch son los que admiran o han admirat la Naturalesa desd' aquells cims, menys son encare los que hi han reparat las petjadas de la Historia, la poesia dels recorts.

Opina l Sr. Pella, en un treball qu' acompanya a l' obra, que tot ampurdanés deuria conèixer, que se fa convenient l' estudi de la Historia per comarcas. Aplicant parecents arguments y limitant la feyna del investigador a una sola població, menja llavors l' activitat d' aquest per un camp estreut, mes que no seria obstacle pera que l' amor a las cosas, que més d' aprop se veuen y que cada dia s' focan, potgeu lo fill del loch historiat a descubriments, que per la major universalitat del treball no lograria obtenir l' historiador de la comarca y que serian no obstant materials preciosos, que son talent no podria rebutjar. Se posaria l' amor patri a contribució de la Historia y es en aquest concepte que resultaria, a mon entendre, curiosíssima la monografia, en que una mà perita descrigués las vicissituds passadas en lo recó patri de Romanyá y que se revelan a primera vista a qualsevol persona de mitjans coeixements ab sols considerar las reliquias, que de Hunyanas y distintas centurias arreu se veuen. Casí bé tot lo que resta es fragmentari, mes no deixaria per aixó d' imposarse a la inteligencia del arqueólech y a la imaginació de tots los que s' complaueen en reconstituir passadas épocas. La tradició oral, los papers particulars de cada propietari y l' arxiu del Rector donarian fé de la relativa antiquitat, així dels muros d' aquella strau, com de la existencia de casas aplegadas al entorn de la Parroquia. Ab la historia del monestir de Sant Feliu, tant lligada ab tota la comarca que l' rodeja y qu' en gran part senyorejava, no sols se remontaria l' origen de Romanyá a través dels temps mitjvals, sino que demostraria s ja palpablement sa existencia en la segona meytat del segle desé y los documents escrits, que pera tal asserció podrian adhirir, anrian confirmats per la capella y son campanar de pèdres, qu' ab caracters romànics, posaria sens dupte la fetxa de la seva erecció en época bastant anterior a la dotzava centuria de nostrá era. Una lápida gòtica empotrada en la paret exterior de l' iglesia procuraria ensemps més d' un dato curiós y serviria de punt de sortidá pera profitosas investigacions. Y qui sab, si ab deduccions históricas y ab excavacions fetas ab ordre se veuria a la mateixa actual capella, desoansant sobre construccions de la dominació romana! No es tant fora de loch semblant hipòtesis, ja que hi ha qui descubrí no fa molt temps fragments de vidrieria y cerámica enterrats junt a cadavers de remota época; existeixen, además, monedas, que no donan lloch a dubte sobre la seva procedencia y la consideració d' ellas y d' alguna altre troballa, aixís com l' estudi de la táctica militar de Roma, que podria jutjar a aquella una posició estratégica, unit tot ab la presència de moltas pedras talladas y disposadas en forma de muralla, en punts, hont ni las necessitats del conreu, ni las costums de la encontrada ho justifican, potser posarian, ab l' ajuda de la filologia ó de l' etimología, la naixensa de Romanyá (*Romanyano*, com diu la lápida de l' iglesia) en un oppidum romá ó siga, en un dels molts tentaculs ab que desde l' Tiber se mantenia tributari d' un sol amo tot lo mon conegut.

Mes tampoch aquí s' aturaria l' afany d' escorcollar, sino qu' anant contra la corrent dels temps y atravesant llarchs periodos, dels que, sans dubte, res podria escatir qu' al present tema fé referencia, acobaría per perdre's ó divagar en las fantásticas nebulositats de la época prehistórica. L' estudi de la Prehistoria no està sens antecedents en aquesta comarca: a pochos passos de Romanyá hi ha Vallvenera ab sa *Pedra Aguda*; bastant més lluny, pero en altre direcció seguint l' altura de las Gabbarras, se troba lo *Cementiri dels Juheus* a St. Cebrí de Lladó y la *Pedra Dreta* a St. Sadurn y en las montanyas que dominan Solius, son ja més coeguts lo *Plá de Vidre* y *Pedralta*, objectes tots qu' ha citat ab erudició l' Historiador del Ampurdá. Ben pochos, no obstant, son encare los que tenen noticia de la troballa feta no hi ha molt en la propietat del Sr. Cama, consistent en un monument megalítich, bastant més important que ls anomenats y completament ignorat fins avuy, puig, si bé en la rodalia

conexia tothom la *Barraca d' en Dayna*, ningú s' hi havia fixat ab l' atenció que s' mereix. La tradició, la llegenda y la superstició no s' havian complagut, com tantas voltas succedeix, en adornar ab som mágich prestigi a quellas pedras y oblidadas, lluny dels camins trauzitats, lo mateix que l' restant pedregám de la montanya, no s' fa estrany si ningú en resava y si l' folklorisme deixava d' esser aquí lo precursor de l' arqueología.

Sortint del poble per un camí que tira aproximadament vers sol-ixent, passant proper d' un arbre colossal, (1) després d' un quart de caminar per aquell alturas, s' arriba a la part més elevada d' una ondulació del terreny, hont los suros deixan veurer entre sas branques la costa llunyana de Palamós. Lo bosch s' extén allá per una petita explanada y en la part N. de la mateixa, desafiante las dotzenas de segles, que sobre d' ellas pesan, se destacan dretas unas y tombadas altres las pedras del vetust monument. Constituían aquest una séria de llosas planas, de regular superfície, disposadas en cercle é immediates l' una a l' altre, no deixant entre ellas solució de continuïtat, sino en la part, que mira al S. E. Lo cercle aixís format mesca un radi de 5 1/4 m. y en la obertura mentada comensava un camí cubert, que seguint la direcció d' un diámetro, penetrava fins més enllá del centre, hasta assolir la llargada de 6 1/2 m. Quedava tancat lo corredor en son final per un sol bloc de 2 m. d' amplada, originanthi una cambra, qual superfície passava d' un metre quadrat. Las vuyt pedras per banda, que tenia eixa galeria, totas se veuen encare més ó menys apartadas de la posició vertical y trencada per la meytat una d' ellas. No succedeix igual ab las que, fent de sostre, guardavan posició horizontal a sobre de las primeras. D' ellas en quedan no més que dos, per cert, de las més grossas y entre las que jahuen per terra, es fácil endevinar, al menys en una, la part que li havia correspost en lo conjunt.

Sembla avuy ja provat, un cop abandonas las teorías, que ls consagrayan a usos purament hieráticos, que molts dólmens y altres monuments megalítichs estavan completament cuberts de terra. Si bé no es probable qu' aixó puga assegurar-se en tots los estudiats, contitueix, no obstant, una suposició més llógica, tractantse, com se tracta, de cámaras sepulcrales y lo monument de Romanyá, potser resulta un argument en favor de tal teoria. En primer lloch, l' interior del recinte circular es plé de terra; arriba aquesta en alguns punts no molt lluny de la part superior de las pedras dretas y forma un pis sensiblement més alt que l' terreno exterior. Si se nota, además, que la explanada en que l' monument se troba es una mica més elevada en la proximitat del mateix y si s' observa per dins que dels còdols, que forman cercle, no en hi ha un sol, qu' estiga inclinat vers dintre, pero sí tots en lo sentit de dintre a fora, sembla casi natural la consequéncia de que aqueixos còdols cumplier l' ofici de sostenir molta més terra, de la que avuy sostenen y que sol: lo pes d' aquella ha sigut causa de que adoptessen la llur actual posició. Lo temps y la intemperie poden molt bé haver desfermat l' original monticle. Davant de semblants reflexions sens dubte no seria aventurat considerar lo monument de Romanyá, com una de las varietats de lo que s' anomenan *tumulus*.

Los objectes, que per are té trovats lo cuidados propietari del monument, consisteixen principalment en ossos més ó menys carbonisats, en variis fragments de te-

(1) Aqueix suro, que per sas dimensions y ufana es potser, únic en la comarca; fa recordar lo freixa colossal de las sagas escandinavas. Segons tradició, hi ha 150 anys qu' era igual qu' are. Mideix en sa copa un diámetro aproximad de 20 m. y de 2 m. en la sóca llevant, quant lo pelan, unas dotze dotzenas de pannas. Ell es lo rey de la encontrada y simbol ensemps de la seva industria.

rrissa y en alguna efina de pedra. ¿Son aquestos datos suficientes pera que puga l' arqueólech fixar época? L' tasca es més que difícil y sens preténr empardrerla, pero admetent los peripos ab que s' ha volgut dividir, més ó menys vagament, la prehistoria y que més qu' etapas cronológicas, marcan graus de progrés, pot saltarse ab tota seguretat per sobre de la época paleolítica y penetrar ben avant en la neolítica. Aixís ho demostra un fragment de sílex de color negrech, polit ab esmero y presentant en los costats de la seva llargada un tall perfectament definit y trevallat. Tenint present que continuávas las sévas evolucions la industria de la pedra, una volta ja en us los metalls, es probable que l' arqueólech experimentat descubris, en aquest fragment, un exemplar coetani dels primers instruments de bronze, mes pera ls que essent més llechs en l' assumpto, no podém endinsarnos en pregondas disquisicions, un informe tros d' aquesta materia, qual pristina forma es imposible endevinar, ve a apartarnos tota classe de dificultats. Además, la cremació dels cadavres, que sembla haver estat costum ó rito durant la edat del bronze, vé també confirmada a Romanyá per varios ossos carbonisats y calcinats que del interior del monument s' extrahen.

Los fragments cerámichs potser donarian lloch a més dubtes, puig mentres s' en trovan de fabricats ab terra grollera, plena de granets de sorra y mal cuyta, en hi ha també un qu' altre de color uniforme, de gruixaria igual y ab petitas ranuras paralelas, que posan en evidéncia l' acció del torn. De tots modos cap dintre lo possible qu' existissen ó se fabriquessen los primers, en la época, qual major avens marcan los segons.

Posteriorment s' han descubert, segons notícias, unas puntas de fletxa, que no deixaran d' estar en armonia ab l' altre tros de sílex. Potser se feran encare altres troballas, gracias al zel del propietari, qui va obrint ab conciencia una excavació, pero basten y sobran las fetas y s basta y sobra l' monument tot sol pera revestir una importancia, que no tenen, a bon segur, la major part dels prehistórichs a Catalunya existents; que l' fa digne de la visita de las societats y particulars, que per la historia de la terra s' interessan y que deu éxcitar lo talent d' algun arqueólech pera estudiarlo científica y extensament.

Es d' esperar qu' aixís siga y que m' capiga la honra d' haver essat un dels primers en donarlo a conèixer.

AGUSTÍ CASAS.

(De La Lealtad, de S. Feliu de Guixols.)

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 30.—La Commemoració de s. Pau ap., santa Emiliania m. y s. Marsal b.

Diumenge, 1.—VII. La preciossima Sanch de Nostre Senyor Jesucrist, S. Galo b. y sta. Leonor Reyna.

Dilluns, 2.—La Visitació de Nra. Sra. y sts. Procés y Martíniá, mrs.

Dimars, 3.—S. Trifó y comp. mrs. y sta. Mustiola v. m.

Lluna nova a 5 h. 33 min. en Orocó.—Calor.

Dimecres, 4.—S. Llançany b. y s. Gaspar de Bono.

Dijous, 5.—S. Miquel dels Sants o. y sta. Zofé m.

Divendres, 6.—S. Isatás prof. y s. Tranquil, m.

QUARANTA HORES

Avuy se troban en l' iglesia de los Caputxinos.

Demá comensaran en l' iglesia de Sant Pere.

Establiment de la impremta de J. M. DE GERONA.

Pujada de Sant Feliu, núm. 7.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

ESPECIES	MESURES	La Bisbal	Gerona	Olot	St. Coloma	Banyoles	Cassá	Figueres
		Die 22.	Die 23.	Die 25.	de Farnés	Die 27.	Die 27.	Die 28.
Blat.	QUARTERA	15'50 Ptas	15'00 Ptas	15'00 Ptas	16'00 Ptas	14'50 Ptas	16'00 Ptas	14'00 Ptas
Mastay. . . .	DE 80 LITRES	13'50 »	13'00 »	13'00 »	11'00 »	13'00 »	13'00 »	13'00 »
Ordi.	»	8'75 »	8'00 »	08'00 »	9' »	9'00 »	10'00 »	7'00 »
Ségol.	»	13 »	11'50 »	10'00 »	12'00 »	00 »	12'00 »	00'00 »
Civada. . . .	»	8'00 »	7'50 »	17'00 »	9'00 »	8'00 »	8'00 »	7'50 »
Bessas. . . .	»	16'00 »	16'00 »	12'00 »	17'00 »	00 »	16'00 »	11'50 »
Mill.	»	11 »	12'00 »	11'00 »	14'00 »	12'00 »	12'00 »	12'00 »
Panis.	»	11 »	11'00 »	11'50 »	12'50 »	10'00 »	10'00 »	10'00 »
Blat de moro	»	12'50 »	12'50 »	10'00 »	12'00 »	12'50 »	13'00 »	12'50 »
Fajol.	»	»	11 »	8'50 »	11'00 »	11'00 »	11'00 »	00 »
Llobins. . . .	»	8'00 »	9 »	12'00 »	8'50 »	09'00 »	9'00 »	0 »
Fabas.	»	13'00 »	12'50 »	13'00 »	12'00 »	12'50 »	13'50 »	11'50 »
Fabó.	»	»	14 »	22'00 »	13'00 »	14 »	14'50 »	13'50 »
Fassols. . . .	»	»	22'00 »	20'00 »	20'00 »	20'00 »	20'00 »	21'00 »
Monjetas . . .	»	28 »	26 »	00'00 »	27' »	27 »	25'00 »	28'00 »
Vellanas . . .	Quart. 100 l.	»	»	00'00 »	23' »	»	»	»
Nous.	»	»	»	10'00 »	»	»	18'75 »	»
Castanyas. . .	»	»	»	00'00 »	»	»	»	»
Trumfes. . . .	41'60 l.	6 »	7'00 »	6 »	5'00 »	8'00 »	6'00 »	6'50 »
Ous.	dotzena.	0'75 »	0'90 »	0'80 »	0'95 »	0'85 »	0'80 »	0'85 »

SECCIÓ D' ANUNCIS

ESTABLIMENT TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Casps, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfonu, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avenços moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat a:

Hidroterapia

Dures comuns y sulfuroses de totes classes (anèmies, nervosis, gastrítics, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyos comuns, sulfurosos, medicinals.—Banyos russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nítrógeno, atmosfères creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tísis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants a les de la Puda, Arceña, Betelú, Bagueres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escarínia, etc.)
- Pulverisacions sulfuroses (Angina ó irritacions herpéticas del canyo, faringitis, bronquitis, etc.)
- Banyos ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

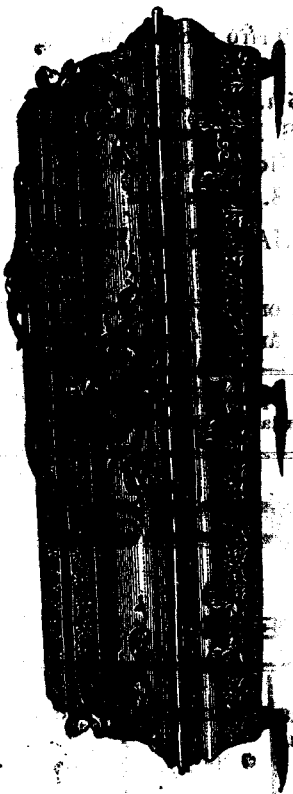
local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí a la 1 de tarde y de 5 a 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 a 12 del matí y de 6 a 7 de la tarde.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba a totes horas un assortit complet de baguls folrats, de totes mides, des de 1/4 infim prop de cinch pessetas en avant. S'envian a domicili. Dirigirse a LA NEOTAFIA, Cort-Real, 18.—GERONA.

Gran establiment artístich fotogràfich dirigit per JAUME CAROLA Gerona, Rambla d'Alvarez, 2, últim pis.

(Premiat ab medalla d'or, diplomes, y certificat de ténir aprobats los estudis superiors de pintura a l'Acadèmia de Barcelona.)

Especialitat per retratos al oli y al llapis. Retrats fotogràfich artístichs superiors, de tots preus y grandaries. Combinació ab l'acreditada fotografia barcelonesa, dirigida pels Srs. Honet y Pujol.

Reproduccions de totes classes tretes de fotografies per fetes malbé que sien. Retrats de busto y proporció natural per lo procediment dit «Platinoptia» a 25 pessetas un.

Se retrata a domicili. NOTA: Pera qualsevol encàrrech dirigir-se al amo de la Perruqueria de Cot.

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè a més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantànea

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Volts de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli.

Serveys complets de cuyna. Cereria.

Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, a preus limitadissims.

Curació de malalties de la boca.—Empastes, Orificacions.—Extraccions sense dolor. Dentadures artificials.

AUDOUARD-DENTISTA.

Ab títol de la Facultad de medicina de Madrid

Forsa, 1, primer
GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plass de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

OBRAS DE

Don Carlos Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista	4	Ptes.
Plá y montanya	3	"
L' hereu Noradell	3	"
De ma cullita	2'50	"
Montalbá	3	"
L' hereu Subirá	3	"
Tardanías	2'50	"
Acaba de publicarse		
Lena	4	"

Deliberacions de la primera Assamblea general de delegats de l' Unió Catalanista, tinguda a Manresa en lo mes de Març de 1892.—Tema de discussió.—Bases pera la Constitució regional Catalana.

Un volúm de 244 planes 2 pessetes.

Se venen totes en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

ESTABLIMENT Y TALLER DE PAU CASSÓ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims a 30 pessetas la pessa.

Cromos, matlluras, y transparents quadros.

Novetat, bon gust y economia.

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económichs.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajos pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3^a

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRÓ-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema, s' fan las molts a preus sumament módichs.

Depósit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS.

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEU SABADI.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens. Especialitat pera l' que s'encarregui expressament.

LO GERONÉS

Setmanari portaveu del Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

	trimestre	idem.	idem.
Gerona.	pesseta	idem	idem
Fora.	1	1'25	1'50
Extranger...			

Un número sol, 10 céntims.